

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 września 2014 r.

Poz. 4525

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.42.2014 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 września 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust. 1. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.)

stwierdzam nieważność

w całości uchwały Nr 288/XXXV/2014 Rady Gminy Kłomnice z dnia 30 lipca 2014r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kłomnice.

Uzasadnienie

Rada Gminy Kłomnice w dniu 30 lipca 2014r. podjęła uchwałę Nr 288/XXXV/2014 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kłomnice, po stwierdzeniu zgodności planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kłomnice.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 wspomnianej ustawy o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, zwanej dalej ustawą, Wójt Gminy Kłomnice przekazał w dniu 5 sierpnia 2014r. organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania zgodności powyższej uchwały z przepisami prawnymi.

Pismem z dnia 25.08.2014r. tut. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Oceniając przedmiotową uchwałę tutejszy organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o *zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W toku badania legalności uchwały Nr 288/XXXV/2014 pod względem jej zgodności z prawem organ nadzoru stwierdził, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa - zasad sporządzania planu miejscowego, wymienionych w art. 15 ustawy.

Ustalając regulacje zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, rada gminy związana jest postanowieniami art. 15 ustawy, co oznacza, iż obligatoryjnie wprowadza do planu zapisy wymienione w art. 15 ust. 2 ustawy oraz, że samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach upoważnienia zawartego w art. 15 ust. 3 ustawy.

W opinii tut. organu nadzoru Rada Gminy Kłomnice podjęła uchwałę Nr 288/XXXV/2014 z istotnym naruszeniem: art. 15 ust. 2 pkt 4, art. 15 ust. 2 pkt 6, art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy, a także § 4 pkt 4, § 4 pkt 7, § 7 pkt 3, § 7 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003r., Nr 164, poz. 1587) oraz z naruszeniem § 22 i § 25 zasad techniki prawodawczej, ustanowionych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz.U. Nr 100, poz. 908), w związku z § 143 załącznika do tego rozporządzenia.

W powyższej uchwale znalazły się ustalenia łamiące zasady sporządzania planu miejscowego w zakresie zagospodarowania terenów strefy obserwacji archeologicznej, strefy ścisłej ochrony konserwatorskiej „A”, terenów górniczych oraz terenów narażonych na osuwanie się mas ziemnych w:

- **§ 98** - dla terenów objętych strefą obserwacji archeologicznej „OW” ustalono obowiązek poprzedzenia prac ziemnych badaniami archeologicznymi,

- **§ 94 ust. 2 lit. a** – dla terenów objętych strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej „A” wprowadzono obowiązek przeprowadzenia kompleksowych badań archeologicznych poprzedzających wszelką działalność inwestycyjno-budowlaną,

- **§ 118 ust. 1** - na terenach predysponowanych do osuwania się mas ziemnych, „w stosunku do wszelkich działań inwestycyjnych, dopuszczonych w ramach określonego w rozdziale 1 przeznaczenia terenów”, ustalony został obowiązek określenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów poprzez wykonanie odpowiednich ekspertyz lub dokumentacji geotechnicznych, a także dokumentacji geologiczno-inżynierskich, stosownie do określonych w przepisach odrębnych rodzajów warunków gruntowych oraz kategorii geotechnicznych obiektów lub ich poszczególnych części,

- **§ 119** - w stosunku do obiektów budowlanych lokalizowanych na terenie górniczym ustalono obowiązek spełnienia wymogów ich ochrony przed wpływami robót górniczych, w szczególności w zakresie posadowienia oraz konstrukcji budynków i budowli, w tym obowiązek ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów poprzez wykonanie odpowiednich ekspertyz lub dokumentacji geotechnicznych, a także dokumentacji geologiczno-inżynierskich, stosownie do określonych w przepisach odrębnych rodzajów warunków gruntowych oraz kategorii geotechnicznych obiektów lub ich poszczególnych części.

Mocą **§ 98** tekstu planu Rada Gminy Kłomnice wyznaczyła strefę obserwacji archeologicznej w celu ochrony zabytków archeologicznych i ustaliła obowiązek poprzedzenia prac ziemnych badaniami archeologicznymi, bez określenia odpowiednich nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu, co pozostaje w sprzeczności z przepisami art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy oraz z § 4 pkt 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego dalej rozporządzeniem. Obowiązek przeprowadzenia kompleksowych badań archeologicznych poprzedzających wszelką działalność inwestycyjno-budowlaną Rada Gminy ustaliła również w **§ 94 ust. 2 lit. a** w odniesieniu do terenów objętych strefą ścisłej ochrony konserwatorskiej „A”. Wprowadzenie ustaleń dotyczących stref ochronnych należy wprawdzie do kompetencji decyzyjnych rady gminy, jednak kompetencja ta nie oznacza pełnej dowolności i musi być zgodna z obowiązującym prawem. W ocenie tut. organu nadzoru wskazane uregulowania uchwały wykraczają poza przyznaną Radzie Gminy Kłomnice w art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Powyższe upoważnienie nie obejmuje możliwości umieszczenia w planie miejscowym uregulowań nakazujących zabezpieczenie nadzoru archeologicznego, czy też wymogu prowadzenia badań wyprzedzających. Wszelkie kompetencje i formy działania organów nadzoru konserwatorskiego zostały określone w ustawie z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003r. Nr 162 poz. 1568), a rada gminy nie posiada żadnych kompetencji do modyfikowania zakresu działania tych organów.

W myśl art. 7 pkt 4 ustawy *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* jedną z form ochrony zabytków są ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Oznacza to prawo rady gminy do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego szczególnych zasad, na jakich poszczególne zabytki, zależnie od indywidualnych uwarunkowań, mogą być chronione. W świetle art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają bowiem w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także Rady Gminy Kłomnice, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Wyznaczenie organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań.

Kwestia obowiązku przeprowadzenia badań archeologicznych uregulowana została w art. 31 ustawy *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*. Zgodnie z art. 31 ust. 1a pkt 2 tejże ustawy, osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która zamierza realizować roboty ziemne lub dokonać zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego, jest obowiązana, z zastrzeżeniem art. 82a ust. 1, pokryć koszty badań archeologicznych oraz ich dokumentacji, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne w celu ochrony tych zabytków. Zgodnie zaś z art. 31 ust. 2 zakres i rodzaj niezbędnych badań archeologicznych ustala wojewódzki konserwator zabytków w drodze decyzji wyłącznie w takim zakresie, w jakim roboty budowlane albo roboty ziemne lub zmiana charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, zniszczą lub uszkodzą zabytek archeologiczny. Z powyższego wynika, że obowiązek przeprowadzenia prac archeologicznych istnieje tylko wówczas, kiedy występuje ryzyko przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego i o ile przeprowadzenie badań jest niezbędne w celu ochrony zabytków.

W § 118 ust. 1 i w § 119 tekstu planu Rada Gminy Kłomnice ustaliła dla działań inwestycyjnych podejmowanych na terenach predysponowanych do osuwania się mas ziemnych i na terenie górniczym obowiązek wykonania dokumentacji geotechnicznych i geologiczno-inżynierskich w celu określenia warunków posadowienia obiektów, co w opinii tut. organu narusza przepis art. 15 ust. 2 pkt 7 oraz z § 4 pkt 7 rozporządzenia, gdyż stosownie do powyższych przepisów nie został określony sposób zagospodarowania wymienionych terenów przy pomocy odpowiednich nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń. Rada przekroczyła swoje uprawnienia, nakładając na inwestorów wymogi odmiennie uregulowane przez obowiązujące prawo. Stosownie do regulacji zawartych w art. 34 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2013r. poz. 1409 ze zm.) do projektu budowlanego załącza się, w zależności od potrzeb, wyniki badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych. Zasady i warunki posadawiania obiektów budowlanych określił w rozporządzeniu z dnia 25 kwietnia 2012r. Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w *sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych* (Dz. U. z 2012r., poz.463). Niedopuszczalne jest bowiem zamieszczenie w treści planu miejscowego przepisów uzależniających podejmowanie kwestionowanych czynności od przyszłych uzgodnień i na warunkach określonych przez inne przepisy prawa w odniesieniu do obszaru objętego planem miejscowym.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w orzeczeniu z dnia 31 maja 2012 r. – sygn. akt II SA/GL 363/12, to gmina na etapie sporządzania planu miejscowego zobowiązana jest określić przydatność terenu do wykonywania obiektów budowlanych oraz różnych form zagospodarowania terenu. Nakładanie natomiast na inwestorów obowiązków w zakresie wykonywania dokumentacji geologiczno – inżynierskiej narusza nie tylko umocowanie rady gminy wynikające z art. 15 ustawy, ale także powoduje przerzucenie na inwestorów obowiązku w zakresie rozeznania terenu pod kątem jego przydatności do zabudowy na etapie uchwalania planu, co może rodzić obawy czy dany teren w ogóle może być przeznaczony na cele przewidziane planem.

Stosownie do treści art. 15 ust. 2 pkt 6 w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy. Pojęcie to skonkretyzowane zostało w § 4 pkt 6 rozporządzenia, zgodnie z którym ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu. Za niezgodne z brzmieniem tego przepisu należy uznać postanowienia planu dla zabudowy mieszkaniowej, usługowej, terenów użytkowanych rolniczo i zabudowy techniczno-produkcyjnej, zawarte w:

- § 10 ust. 4 lit. b, § 11 ust. 4 lit. b, § 12 ust. 4 lit. b, § 13 ust. 4 lit. b, § 14 ust. 3 lit. b, § 15 ust. 3 lit. b, § 16 ust. 4 lit. b, § 17 ust. 4 lit. b, § 18 ust. 4 lit. b, § 19 ust. 4 lit. b, § 20 ust. 4 lit. b, § 21 ust. 4 lit. b, § 22 ust. 3 lit. b, § 23 ust. 3 lit. b § 24 ust. 3 lit. b, § 27 ust. 2 lit. b, § 29 ust. 2 lit. b **tiret drugie**, § 30 ust. 2 lit. b **tiret drugie**, § 32 ust. 2 lit. c **tiret drugie**, § 33 ust. 2 lit. c, § 34 ust. 2 lit. b, § 36 ust. 4 lit. a, § 37 ust. 4 lit. b, § 38 ust. 3 lit. c, § 39 ust. 3 lit. c, § 40 ust. 3 lit. c, § 41 ust. 3 lit. b, § 46 ust. 3 lit. b **tiret drugie**, ustalające maksymalną łączną powierzchnię zabudowy budynków w odniesieniu do powierzchni działki lub terenu,

- § 10 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 11 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 12 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 13 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 14 ust. 3 lit. c **tiret drugie**, § 15 ust. 3 lit. c **tiret drugie**, § 16 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 17 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 18 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 19 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 20 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 21 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 22 ust. 3 lit. c **tiret drugie**, § 23 ust. 3 lit. c **tiret drugie**, § 24 ust. 3 lit. c **tiret drugie**, § 36 ust. 4 lit. b **tiret drugie**, § 37 ust. 4 lit. c **tiret drugie**, § 38 ust. 3 lit. d **tiret drugie**, § 39 ust. 3 lit. e **tiret drugie**, § 40 ust. 3 lit. d **tiret drugie**, § 41 ust. 3 lit. c **tiret drugie**, § 46 ust. 3 lit. c **tiret drugie**, dopuszczające dla istniejących budynków „inna wysokość wynikająca ze zmiany konstrukcji dachu” niż ustalona w tiret pierwsze przywołanych powyżej przepisów maksymalna wysokość budynków.

Z wymienionych powyżej postanowień planu wynika, iż wymagane ustawowo ustalenia odnoszą się w rzeczywistości nie do zabudowy, lecz do budynków. Tym samym pominięto obowiązek określenia w planie obligatoryjnych parametrów dla obiektów budowlanych w rozumieniu ustawy *Prawo budowlane*. Ponadto dla istniejących budynków dopuszczono zmianę konstrukcji dachu, nie ustalając maksymalnej wysokości budynków po przebudowie.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, jako akt prawa miejscowego, powinien zawierać obowiązujące ustalenia w zakresie przeznaczenia terenu, jego zagospodarowania i warunków zabudowy, jak również inne ustalenia wymagane przepisami prawa. Pominięcie obowiązkowych parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, według organu nadzoru, jest istotnym naruszeniem prawa.

Za niezgodne z brzmieniem art. 15 ust. 2 pkt 6 należy ponadto uznać przepisy § 7 ustalające jedynie w tekście planu „minimalne linie zabudowy” dla budynków od zewnętrznej krawędzi jezdni dróg: krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych oraz dopuszczające dla istniejących budynków, w przypadku ich remontu, przebudowy, nadbudowy i rozbudowy odstępstwo od określonych planie linii zabudowy.

Uchwalony przez Radę Gminy Kłomnice plan miejscowy, oprócz art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy, narusza dodatkowo przepis § 7 pkt 8 rozporządzenia w postanowieniach dotyczących linii zabudowy dla budynków. Jedynie w tekście planu, w § 7, zostały ustalone minimalne linie zabudowy dla budynków od zewnętrznej krawędzi jezdni dróg: krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Ponadto dla istniejących budynków dopuszczono, w przypadku ich remontu, przebudowy, nadbudowy, rozbudowy, odstępstwo od określonych w planie linii zabudowy.

Wskazane powyżej przepisy ustawy statuują obowiązek określenia w planie miejscowym zagospodarowania przestrzennego linii zabudowy i ich wyznaczenia na rysunku planu. Co prawda część tekstowa planu w § 7 zawiera ustalenia dotyczące linii zabudowy, jednakże zarówno na załączniku graficznym do kwestionowanego planu, jak i w jego legendzie, linie zabudowy nie zostały ujęte. W tekście planu ustalono wprowadzić linie zabudowy dla budynków licząc od zewnętrznej krawędzi jezdni dróg publicznych, co pozostaje w zgodzie z ustawą z dnia 21 marca 1985r. *o drogach publicznych* (Dz. U. z 2007r. Nr 19, poz. 115 ze zm.), jednak powyższych regulacji nie należy utożsamiać z liniami zabudowy w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które mają na celu przede wszystkim kształtowanie ładu urbanistycznego i kompozycyjnego, podczas gdy odległość obiektów budowlanych przy drogach ustalona w ustawie *o drogach publicznych* służy zapewnieniu bezpieczeństwa ruchu. Ponadto szerokość jezdni i jej usytuowanie oraz rozmieszczenie innych elementów drogi, precyzuje się dopiero na etapie opracowania projektu budowlanego.

Konieczność przedstawienia linii zabudowy na rysunku planu potwierdza również wyrok WSA w Gliwicach z dnia 26 czerwca 2013r. o sygn. akt II SA/Gl 1527/12: „W § 7 pkt 8 wydanego w oparciu o delegację zawartą w art. 16 ust. 2 u.p.z.p. rozporządzenia MI nakazano zamieszczenie na projekcie rysunku planu linii zabudowy. ... Przepis art. 16 ust. 1 ustawy nie pozostawia bowiem wątpliwości, że plan miejscowy to w pierwszym rzędzie rysunek planu sporządzony na kopii mapy zasadniczej, a w razie jej braku na kopii mapy katastralnej. Rysunek ten stanowi więc nieodłączną część tego aktu prawnego stanowiącego przepis gminny”.

Dopuszczając dla istniejących budynków, w przypadku ich remontu, przebudowy, nadbudowy, rozbudowy odstępstwo od ustalonych w planie linii zabudowy, Rada Gminy Kłomnice, w ocenie tut. organu nadzoru, przekroczyła swoje kompetencje w tym zakresie

W § 25 ust. 2 lit. a, § 26 ust. 2 lit. a, § 28 ust. 2, § 29 ust. 2 lit. a, § 30 ust. 2 lit. a, § 31 ust. 2, § 32 ust. 2 lit. a, § 33 ust. 2 lit. a, § 38 ust. 3 lit. a, § 39 ust. 3 lit. a, § 40 ust. 3 lit. a, § 43 ust. 4, § 44 ust. 4, § 45 ust. 3, § 46 ust. 3 lit. a, § 47 ust. 3 lit. a, § 48 ust. 3 lit. a, § 50 ust. 4, § 53 ust. 3 lit. a, § 55 ust. 3, § 56 ust. 4, § 57 ust. 4 tekstu planu, ustalając zasady zabudowy i zagospodarowania terenów zabudowy usługowej, terenów użytkowanych rolniczo, terenów zabudowy techniczno-produkcyjnej oraz terenów zieleni i wód, posłużono się zwrotem „**adaptacja istniejącego zagospodarowania**”. Tak ustalone zasady zagospodarowania, przy jednoczesnym braku ustalenia parametrów, stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy, budzą wątpliwości co do sposobu zagospodarowania terenów. Zarówno w samej uchwale, jak i w obowiązujących aktach prawnych brak jest definicji wyjaśniającej termin „*adaptacja*”. W potocznym rozumieniu *adaptacją* nazywamy zmianę w celu przystosowania. Adaptacją zabudowy może więc być przebudowa polegająca na zmianie dotychczasowej funkcji użytkowej budynków, jak również przystosowanie budynków do nowych wymagań bez zmiany funkcji użytkowej. Zastosowanie tego określenia w wyżej przytoczonych przepisach uchwały w konsekwencji prowadzi do braku jednoznacznego ustalenia przeznaczenia terenu wymaganego art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy. Normy stanowione przez prawodawcę powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny. Taki wymóg stawiany jest w szczególności aktom prawa miejscowego, jako że stanowią prawo powszechnie obowiązujące na terenie działania organów, które je ustanowiły.

W demokratycznym państwie prawnym obywatel nie może ponosić konsekwencji niejednoznacznie sformułowanych przepisów prawnych. Podstawowym warunkiem tworzenia prawa w demokratycznym państwie prawnym jest bowiem przestrzeganie reguł poprawnej legislacji.

Użycie pojęć niejasnych w akcie prawa miejscowego narusza § 25 i § 22 zasad techniki prawodawczej, ustanowionych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz.U. Nr 100, poz. 908), w związku z § 143 załącznika do tego rozporządzenia.

W zakresie gospodarki odpadami ustalono w § 131 ust. 2 tekstu planu „Obowiązek uzgodnienia sposobu postępowania ze wszystkimi rodzajami odpadów, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych – stosownie do obowiązujących przepisów odrębnych z zakresu gospodarki odpadami i ochrony środowiska”. Powyższe ustalenia wykraczają poza uprawnienia rady gminy określone w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Poprzez nałożenie dodatkowych obowiązków – „uzgodnienia sposobu postępowania” na bliżej nieokreślony podmiot, wykraczających poza powszechnie obowiązujące prawo, Rada Gminy Kłomnice przekroczyła delegację ustawową wynikającą z art. 15 ustawy. Rada nie posiada bowiem uprawnień do dowolnej interpretacji i rozszerzającego stanowienia norm kompetencyjnych. To ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. *o odpadach* (Dz. U. z 2013r., poz.21) określa zasady gospodarki odpadami, zawarte w rozdziale II, a także określa zagadnienia, które należy uwzględnić w planach gospodarki odpadami na szczeblu krajowym i wojewódzkim, zawarte w art. 35 w dziale III. Powyższa ustawa określa również wymagania dotyczące procesów składowania i przetwarzania odpadów. Treść miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może więc zawierać regulacji odmiennych.

W treści uchwały zamieszczono postanowienia nie znajdujące odzwierciedlenia na rysunku planu, są to: ustalenia dla obiektów budowlanych sytuowanych na terenie górniczym, zawarte w § 119 i lasy ochronne, dla których ustalenia określono w § 110. Ponadto w § 129 i w § 130 znajdują się ustalenia w zakresie zasilania w energię elektryczną i gaz dla sieci, które na rysunku planu są w strefie informacyjnej. Jako informację potraktowano również granicę obszaru objętego planem miejscowym, chociaż zgodnie z § 7 pkt 3 rozporządzenia granica jest obowiązkowym elementem planu miejscowego.

Sytuacja, gdy zapis w części tekstowej nie znajduje potwierdzenia w części graficznej, jest istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego. Zgodnie bowiem z art. 20 ust. 1 ustawy część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Przyjmując zatem, iż część graficzna planu jest uszczegółowieniem, uzupełnieniem i wyjaśnieniem części tekstowej oraz ma moc wiążącą, to postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową, jak i graficzną. Tym samym oczywistym jest, że nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową, a rysunkiem planu (por. wyrok WSA w Lublinie z 13 października 2009r., sygn. akt II SA/Lu 393/09).

Ponadto plan miejscowy zatwierdzony uchwałą Nr 288/XXXV/2014 zawiera szereg uchybień o mniejszej wadze, niż wymienione powyżej, a w związku z tym naruszających przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie *Zasad techniki prawodawczej*. Są to np.:

- odesłanie w § 64 ust. 6 do nieistniejących przepisów § 63 ust. 5 niniejszej uchwały,
- niewłaściwa numeracja ustępów w § 73, tj. ustalenia rozpoczynają się od ustępu nr 4, brak natomiast ustępów 1, 2, 3 itd.,
- powołanie się w podstawie prawnej niniejszej uchwały na ustawę po zmianach przepisów wprowadzonych po 21 października 2010r., chociaż plan miejscowy zatwierdzony uchwałą

Nr 288/XXXVI/2014 był sporządzany wg przepisów ustawy sprzed cyt. powyżej zmiany; jest przywołany (Dz. U. z 2012r., poz. 647 z późniejszymi zmianami), a powinien być powołany (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.).

Mając zatem powyższe na uwadze, **organ nadzoru postanowił stwierdzić nieważność uchwały Nr 288/XXXV/2014 w całości**. Zgodnie bowiem z art. 28 ustawy naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Z-ca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Otrzymują:

1. Rada Gminy Kłomnice, ul. Strażacka 20, 42-270 Kłomnice
2. Ad acta/UD